



**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Si quis sit diceret, Ego te Paulum baptizo &c. & hic non esset
Paulus, sed Petrus, vtrum esset validus Baptismus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Qu. 66. De pertinentia ad Sacram. Baptismi. Art. 5. Dub. 2. 3. 4. 37

eramenti esset indeterminata. Ablutio enim ipsa per se non satis significat spiritalem animæ ablutionem, nisi per verba ad id determinetur, sicut materia per formam determinari debet.

Actus ba.
putzandi
quomodo
possi ex-
primi.

Adverte tamen; Actum baptizandi variè posse exprimere: sufficit enim, ut exprimatur, quatenus actu exercetur: vt, Baptizo te, Baptizari, Baptizatur; vel (vt dicunt Græci) Baptizetur seruus Christi, in nomine Patris, & Filii &c. qui tamen verum baptismis conferunt, ut definitur in Concilio Florentino: ab antiquissimis enim temporibus hac forma usi sunt.

Quod autem Innocentius IV. in cap. 1. de Baptismo & eius effectu, putat, si Latinus diceret, Baptizet te Christus in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti; cum nihil effectum, eò quod apud Latinos talis forma non sit recepta; apud Græcos tamen, vbi hæc forma toleratur, fore ratum baptismi: fundamento caret, & bene refutatur ab Adriano qu. de Baptismo art. 3. dub. 2. Ratio est, Quia vbi cùmque locorū & à quocumque adhibeantur omnia, qua sunt de essentiâ Sacramenti, conficietur Sacramentum; neque consuetudo, vel prohibitiō Ecclesiæ essentialis potest mutare. Et confirmatur in proposito: quia si expressio solius Ministeri exercentis actum sufficit ad essentiâ Sacramenti, vt patet apud Latinos; cur non expressio solius Christi sufficiet sine Ministerio inferiore, cùm ipse sit Minister principalis, qui in omnibus Sacramentis semper operatur? Vnde etiam in Sacramento Confirmationis ad essentiâ Sacramenti sufficit, Consignet te Christus: in Pœnitentia, Absoluet te Christus: sicut in extrema Vnctione, Indulget tibi Deus. Quod autem idem Innocentius ait, non fore baptismum; si quis dicat Ego Paulus baptizo te, vel baptizetur seruus Christi à me, minus habet apparentia.

D V B I V M . I I .

Vtrum necesse sit exprimere personam
qua baptizatur?

18
Affirma-
tur.
R Espondeo, Omnim consensu id esse necessarium. Videtur definitū ab Alexandro III. loco citato. Colligitur Matth. 28. Baptizantes eos. Ratio est; Primo, Quia aliqui actus baptizandi non significabitur, quatenus hic & nunc fit in particulari; quod tamen est necessarium: nam Sacramentum consistit in actu particulari, qui hic & nunc fit circa certum subiectum, vt homo intelligat se hic & nunc sanctificari. Secundo, Quia effectus baptismi non est remissio peccatorum in communi, sed huic collata: ergo ut Sacramentum significet huic conferri gratiam & remissionem, debet exprimi persona cui conferatur. Quam ob causam etiam in Sacramento Confirmationis, Pœnitentia, Ordinis, & extrema Vnctionis exprimēda est persona suscipiens. Tertio, Quia baptismus est spiritualis quedam regeneratione: generatio autem requirit distinctionem inter generans & genitum; quam distinctionem oportebat exprimere. Hinc fit, ut nemo seipsum baptizare queat: ut definitum est ab Innocentio III. Cap. Debitum, de Baptismo & eius effectu. Potest autem hæc persona exprimi, vel dicens Baptizo te; vel vt Græci, Baptizetur seruus Christi. Reccius tamen Latini: quia melius sic explicantur cause baptismi, effectus eius, & ipse actus, vt hic & nunc obitus. Accedit; Quod is,

qui baptizatur, nondum sit seruus Christi, sed per baptismum fiat.

D V B I V M . I I I .

Si quis sic diceret, Ego te Paulum baptizo &c. & hic non est Paulus, sed Petrus: virum effet validus Baptismus?

R Espondeo, Sine dubio esse ratum, modò baptizans nō ita determinet suam intentionem ad Paulum, vt intendat excludere Petrum. 19
Affirma-
tur. Ratio est, Quia primò & directè intendit baptizare hunc hominem presentem, quem priuato errore existimat esse Paulum; sed hic priuatus error non potest elidere intentionem, per se sufficientem, cui intentioni per accidens coniungitur; nam intentionis nullo modo ab illo errore pèdet. Nec refert, quod falsum sit, Ego baptizo te Paulum; quia ex intentione ipsius verum est: sensus enim verborum est, Ego baptizo te, quem puto esse Paulum: qui sensus est verus; & sic oratio ista ab omnibus in hoc easu acciperetur. Secùs res habet in Sacramento Matrimonij; quia intentione contrahentis ita fitigatur ad hanc personam, vt excludat aliam. Ratio est, Quia Matrimonium non solum est Sacramentum, sed etiam quidam contractus civilis, in quo est quadam permutatio rerum & corporum: unde postulat ut fiat cum persona determinata, & inter res determinatas.

D V B I V M . I V .

Virum necesse sit dicere In nomine,
non in nominibus?

R Espondeo, Id esse necessarium, adeò ut si dicatur In nominibus, nihil efficaciat. Est communis sententia Doctorum. Ratio est, Quia non solum Trinitas personarum, sed etiam unitas naturæ hoc Sacramento profitenda est, cùm sit Christianæ fidei professio; ad quam non minus unitas nature, quam Trinitas personarum pertinet. Si autem dicatur In nominibus, significabitur diversitas nature, scilicet numeralis.

Notandum autem illud In nomine, potissimum In nomine, tria insinuare. Primo, Virtutem & autoritatem. Ita quid signif. D. Thomas, & Cathochisimus Pij V: quæ virtus ficeret, & auctoritas, vna est in tribus personis.

Secundo, Insinuat Invocationem. Ita Magister dist. 3. quomodo etiam interpretari videtur Clemens lib. 3. Recognitionum; & Auctor de Ecclesiastico dogmatibus cap. 34. vnde Patres Samentorium formas vocant Invocationes; vt patet ex Dionysio cap. 2. parte 2. & cap. 7. par. 3. de Ecclesiastico Hierarch. Et Cyrillo Microsolimitano Catechesi 3. Illuminatorum. Dices, Tres sunt invocationes diuinarum personarum: vnde Ecclesia aliquando Patrem, aliquando Filium, aliquando Spiritum sanctum inuocat: ergo In nomine, nō potest esse In invocatione. Respondeo, Dupl. potest Trinitas inuocari. Primo, Secundū propria personarum: & sic sunt Tres inuocationes. Secundo, Iuxta communia: & sic est Vna tantum inuocatio; quomodo inuocatur in Baptismo. Ratio est, Quia inuocatur Trinitas ad sanctificandum; sanctificare autem conuenit Trinitati secundum perfectionem essentiali & communem, quæ vna eademque est in tribus. Vnde Hieronymus in cap. 4. ad Ephes. Non in nominibus, sed in nomine, quia unus est Deus. Idem docet Ambrosius lib. 2. de Sacram. cap. 7.

I. Baptif-
mo est solū
vna inuo-
catione Tri-
nitatis.

D d d

Tertio

Quomodo
exprimen-
da sit Per-
sona qua
baptiza-
tur.